

----- Forwarded message follows -----

Date sent: Thu, 18 Dec 2003 09:05:01 +0100
From: jrottier@12move.nl
Subject: **La Grande Randonnee Bericht 10: Cahors**

Cahors, 16 december 2003

Beste allemaal,

Toch even wakker geworden uit de winterslaap om jullie op deze wijze, op de manier die jullie van me gewend zijn, een prettige kerst en het beste voor 2004 te wensen wat er ook gebeuren mag.

Nu ik toch wakker ben ook maar even kort bijpraten.

Nadat ik me begin oktober geïnstalleerd had is er eigenlijk toch niet veel meer gebeurd. Ik ben gaan schrijven en heb mijn dagboeken een beetje bij- en uitgewerkt. Daar gaat veel meer tijd in zitten dan ik had gedacht. Verder heb ik de omgeving een beetje bekeken en is de Lot overstroomt. Wellicht is er in Nederland een beetje nieuws geweest uit Frankrijk - anders dan EEG politiek - over de overstromingen in de Bouche du Rhône. Wel, de Lot ligt aan de andere kant van de Cevennen maar kreeg ook behoorlijk wat water te verwerken. Ik kreeg bij de Lot de hoogste waterstand ooit te zien. En dat was spectaculair. En ook vervelend voor de laagwonende mensen, maar dat is hun eigen schuld. Nooit in de uiterwaarden gaan wonen. Was de zomer in de vallei van de Lot heet en droog, het einde van de herfst kwam met veel water. Bruin water. Het steeg 7 meter boven zijn normale niveau. Dat zegt niets als je niet weet hoe het er hier uit ziet maar stel je maar voor dat er drie dagen lang een kolkende snelstromende rivier van modderbruin water de oevers blank schuurden. En dat op de plaats waar van de zomer een rivier was waar het water nauwelijks de stuwen overstroomde en glashelder was. Een record zomer werd hier gevolgd door een record herfst. Het zal mij benieuwen wat de winter brengen zal.

Ik heb een fiets gekocht (21 versnellingen) en heb daarmee de omgeving een beetje bekeken. Dat valt niet mee want een heuvel opfietsen is lastiger dan een heuvel op lopen. Ik opteer voor het laatste. Ik heb twee opmerkelijke zaken gezien. De grotten van Lascaux zijn net te ver, daar loop ik op de terugweg langs (overigens zijn de echte gesloten en is alleen een kopie grot nog toegankelijk), maar hier vlakbij zijn de grotten van Pech-Merle. Net zoiets. Een gewone druipsteengrot zoals iedereen die wel eens gezien heeft. Maar dan doet de gids een lampje aan en worden er stippen zichtbaar met lijnen eromheen. Een voorhistorische tekening van een paard. Een handafdruk met geblazen verf die de contouren aangeven. Je kent ze wel van de foto's uit boeken. Maar in het echt is dat een schok. Daar heeft vijfentwintigduizend jaar geleden iemand zijn handtekening gezet. Even verderop is een versteende voetafdruk van een jonge man van een jaar of zestien. Nagelkrassen van een beer. Botten van een wolf. Het was druk in de grot. Boeiend. Ik ben benieuwd naar Lascaux.

Het tweede opmerkelijke was Rocamadour. Een oud pelgrimsheiligdom hangend aan een steile klif in het dal van de Alzou in het noorden van het Parc Regional des Causses du Quercy. Een aanrader maar wel in de winter, voor of na seizoen want het is HET toeristencentrum van Frankrijk. Het is een diep ingesneden rivierdal en de steile noordwand is bebouwd met een straat huizen en een 'heiligdom' dat een aantal kapellen en kerken bevat. Helemaal boven is l'Hospitalet. De pelgrim opvangplaats. Vanaf l'Hospitalet is er een formidabel uitzicht op het dorp. Dit alles bij elkaar zou niet bijzonder geweest zijn. Frankrijk heeft veel van dit soort dorpjes en je kunt je er niet druk om maken want dan ben je de rest van je leven bezig Franse dorpjes te bekijken. Je moet ergens ophouden. Maar op de dag dat ik er was, was het apart.

Toen ik vertrok - ik had een auto gehuurd - mistte het erg. Boven op het plateau heeft dat een geweldig effect als de mist langzaam optrekt en de zon doorbreekt. Het is een proces van ruim twee uur waarin de mistflarden structuren zichtbaar maken en weer aan het zicht ontnemen. Vanaf l'Hospitalet, iets ten oosten van Rocamadour keek ik van bovenaf naar het dorp, tegen de muur van de vallei, dat niet zichtbaar was. Het was koud en nat.

En dan langzaam, alsof een betovering verbreekt, breekt de mist in de vallei langzaam in stukken. Trekt weer dicht. Het dorp worstelt zich dan uit de mist omhoog, de laatste tien minuten gaat het snel en is alles vaag te zien. De contouren worden scherper en dan is plotseling de mist weg en baadt het dorp in de felle ochtendzon.

Het effect is nauwelijks te beschrijven. Er zullen er niet veel zijn die het zo zien. Maar op een mistige oktoberochtend van verder een mooie zonnige dag heeft ieder de kans.
Ga dan trouwens gauw ergens anders koffie drinken want Rocamadour is als Le Puy.
Het is een dievencentrum.

Ik wil het hierbij laten, alles verder OK.
Tot een volgende keer ergens in het voorjaar of eerder.

----- End of forwarded message -----